

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.391/2021/15.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2021. október 20. napján tartott fellebbezési nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott1 neve és társa ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2021. április 29. napján kihirdetett 9.B.514/2020/37. számú ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy a vádlottak által egyetemlegesen fizetendő bűnügyi költség összege helyesen: 102.416,- (egyszázkettőezer-négyszáztizenhat) forint.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlott1 neve I. rendű és vádlott2 neve II. rendű vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett garázdaság vétségében [Btk. 339. § (1) bekezdés], társtettesként elkövetett testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] állapította meg.

[2] A vádlottakat egyezően 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] Megállapította, hogy az I. és II. rendű vádlott a büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[4] A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította vádlott1 neve I. rendű vádlott által 2019. október 14. napjától 2019. október 30. napjáig előzetes fogvatartásban, 2019. október 31. napjától 2019. december 09. napjáig bűnügyi felügyeletben, vádlott2 neve II. rendű vádlott által 2019. október 14. napjától 2019. október 30. napjáig előzetes fogvatartásban, 2019. október 31. napjától 2020. február 17. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt.

[5] Rendelkezett a bűnjelekről, a felmerült bűnügyi költségből vádlott2 neve II. rendű vádlottat 18.000,- forint, míg vádlott1 neve I. rendű és vádlott2 neve II. rendű vádlottakat egyetemlegesen 102.390,- forint megfizetésére kötelezte.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben fellebbezést jelentett be vádlott1 neve I. rendű vádlott az életveszélyt okozó testi sértés büntetében a bűnösség megállapítása miatt – nyilvánvalóan felmentés –, egyebekben enyhítés,

[7] az I. rendű vádlott védője a tényállás 1. pontja tekintetében téves tényállás megállapítása, a 2. pont vonatkozásában elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés,

[8] vádlott2 neve II. rendű vádlott a testi sértés kapcsán bűnössége megállapítása miatt, vitatva a társtettesi minőség megállapítását is, valamint enyhítés,

[9] a II. rendű vádlott védője a garázdaság vonatkozásában enyhítés, a testi sértés vonatkozásában a II. rendű vádlott bűnösségének megállapítása miatt felmentés érdekében.

[10] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.191/2021/17. szám alatt indítványozta az elsőfokú ítélet Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdése szerinti teljeskörű felülbírálatát.

[11] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, a beszerzett bizonyítékok értékelésével megalapozott tényállást állapított meg, indokolási kötelezettségének is eleget tett. Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[12] vádlott1 neve I. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú ítélet tényállása megalapozatlan és iratellenes. Vitatta azt az elsőfokú ítéleti megállapítást, hogy az I. rendű vádlottat ellenérzés, megleckéztetés és bosszú vezérelte. E körben utalt arra, hogy az I. rendű vádlott tíz éve lakik együtt a sértettel és a konfliktus mindig a sértett magatartására, az ő beszámíthatatlan állapotára, kontrollálatlan magatartására volt visszavezethető, mindettől függetlenül normális viszonyt ápolnak egymással.

[13] Iratellenes az a megállapítás is, hogy a vádbeli cselekmények okozták a sértett kéztörését. A rendelkezésre álló bizonyítékokból – a sértetti- és tanúvallomások – az állapítható meg, hogy a sértett keze augusztusban tört el, a szakértő is csak valószínűsítette, hogy a bal csukló törése a vádbeli cselekménnyel hozható összefüggésbe.

[14] Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság iratellenesen hagyta figyelmen kívül a jogos védelem körében azt a tényt, hogy a sértett kezében egy kés volt, annak ellenére, hogy ezt a megállapítást a tényállás is tartalmazta.

[15] Mindezek a körülmények az elsőfokú ítéletet megalapozatlanná tették, ez okból kérte, hogy az ítéltábla a fellebbezésének adjon helyt.

[16] vádlott2 neve II. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indoklásában fellebbezését fenntartva utalt arra, hogy az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan, mert az részben hiányos, felderítetlen, ellentétes a bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetőleg a bíróság a megalapozott tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[17] Az ítélet [10] bekezdése tévesen tartalmazza álláspontja szerint, hogy a sértett ezután az ingatlant elhagyta, hivatkozva tanú1 neve tanú, valamint az I. és II. rendű vádlott vallomására, illetőleg a sértett tárgyalási vallomására is.

[18] Az ítélet [11] bekezdése azt rögzíti, hogy a vádlottak és tanú1 neve a sértett után indultak, hogy őt felelősségre vonják, figyelmeztessék és a [27] bekezdés már konkrétan azt rögzíti, hogy meg akarták a sértettet leckéztetni. Álláspontja szerint azonban ez nem jelentette azt, hogy a vádlottak ekkor testi fenyegetésre gondoltak.

[19] Ezen felül a védő szerint a megállapított tényállás indoklása is iratellenes, mely álláspontját részletesen indokolta, hivatkozva tanú1 neve és vádlott2 neve II. rendű vádlott vallomására.

[20] Véleménye szerint a sértett bántalmazására kellő motivációval egyedül vádlott1 neve I. rendű vádlott rendelkezett. Az I. rendű vádlott kezdeményezte mindhárom esetben a konfliktust, mely az ő esetében mindig tettelegességben nyilvánult meg és végződött. vádlott2 neve II. rendű vádlott az elkövetés helye eseményt már akkor megbánta, amikor a sértettet egy alkalommal megrúgta, tovább már nem volt szándékában bántalmazni őt, mert rájött, hogy a sértett semmilyen konkrét veszélyt – az I. rendű vádlott közlésével szemben – nem rejt magában.

[21] A fenti, iratellenes tényállításokat a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján ki tudja küszöbölni.

[22] A testi sértés vonatkozásában az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat tévesen, a tényleges tartalmuktól eltérően értékelte, több esetben megalapozatlan következtetéseket vont le.

[23] Utalt vádlott2 neve II. rendű vádlott e körben előadott védekezésére, mely szerint a sértett bántalmazásában nem vett részt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság elvetette, hogy ez a bántalmazás néhány másodperc alatt zajlott volna le és ennek tükrében vizsgálta a II. rendű vádlott és felesége vallomását. Utalt arra is, hogy a II. rendű vádlott e vallomását a sértett, valamint a társával történt szembesítések is alátámasztották.

[24] Álláspontja szerint önmagában az a tény, hogy a II. rendű vádlott a helyszínen tartózkodott a bántalmazás egy fázisában, logikailag nem engedi meg azt a következtetést, hogy akkor biztosan el is követte a bűncselekményt. E körben hivatkozott vádlott1 neve I.

rendű vádlott azon védekezési taktikájára, hogy a felelősségét akként kívánta csökkenteni, hogy a társas elkövetés lehetőségével kívánt védekezni.

[25] A védő szerint a bántalmazás helyének pontos megállapítása elengedhetetlen a vádlottak egyenkénti cselekvőségének megállapításához, ehhez képest az elsőfokú bíróság helyszíniül csak annyit rögzít, hogy „földre került”, illetőleg az indokolás később rögzíti, hogy bántalmazás a sértett lakásán belül is történt.

[26] Ezen felül utalt a nyomozóhatóság által elkövetett súlyos hibákra, a helyszíni szemle elégtelenségére, így különösen arra, hogy a vérgyanús szennyeződések eredetének tisztázása nem történt meg.

[27] Az elsőfokú bíróság a messenger-üzenetekből is helytelen következtetést vont le. Vitatta továbbá vádlott2 neve II. rendű vádlott előéletére vonatkozó nyilatkozatának bírói értékelését is, tekintettel arra, hogy a II. rendű vádlott e nyilatkozatát nem önként tette meg, hanem a bíróság kifejezett felhívására. A vád melletti elfogultság olvasható ki az elsőfokú ítéletből, hiszen a II. rendű vádlott védekezését egyértelműen elvetette és érvelése gerincét a vele ellentétes bizonyítékok adják, noha azok jelentős része közvetett bizonyíték.

[28] Indítványozta a bizonyítás elrendelését és a sértett ismételt kihallgatását a felderítetlenség kiküszöbölése végett. A bizonyítás foganatosítását követően és az iratok tartalma, valamint a helyes ténybeli következtetés alapján indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását és vádlott2 neve II. rendű vádlott társtetteségben elkövetett testi sértés büntette miatt emelt vád alóli felmentését.

[29] A fellebbezési nyilvános ülésen vádlott1 neve I. rendű vádlott védője az írásban előterjesztett indokait kiegészítve kifogásolta, hogy nem tisztázta az elsőfokú bíróság, hogy a délutáni és a késő esti események között mi történt a sértettel és nem foglalt állást abban sem, hogy a sértett melyik vallomását fogadta el. Vitatta a sértett bármely vallomásának elfogadhatóságát, hiszen ittassága folytán nem volt olyan állapotban, hogy valósághű vallomást tegyen.

[30] vádlott1 neve I. rendű vádlott csatlakozott védőjéhez, utalt arra, hogy a sértettel a viszonya rendeződött, kölcsönös megbocsátás történt közöttük, amellyel kapcsolatban a sértett egy levelét is felmutatta.

[31] vádlott2 neve II. rendű vádlott védője a fellebbezés indokolását az írásbelivel egyezően tartotta fenn. A II. rendű vádlott védőjéhez csatlakozva utalt részbeni beismerő vallomására.

[32] Az ítéltábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak.

[33] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet és azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján bírálta felül.

[34] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, eljárásjogi okból hatályon kívül helyezésre nem kerülhetett sor.

[35] vádlott2 neve II. rendű vádlott védője eljárási szabálysértésre hivatkozva kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem figyelmeztette vádlott2 neve II. rendű vádlottat, hogy mivel büntetlennek minősül, nem tartozik számot adni korábbi elítéléseiről. Így e körben tett nyilatkozatából semmilyen következtetést nem vonhatott volna le az elsőfokú bíróság.

[36] Az iratok tanúsága szerint az elsőfokú bíróság vádlott2 neve II. rendű vádlottat a jogszabályoknak megfelelően figyelmeztette a vallomásmegtagadási jogára, e figyelmeztetésnek az eljárás egyes szakaszaiban – nyomozati, bírósági szak – egyszer kell elhangzania, ennek tudatában pedig a II. rendű vádlottnak meg volt a lehetősége, hogy megtagadja a választ. A II. rendű vádlott ezzel a jogával nem élt, így e körben tett vallomását az elsőfokú bíróság törvényesen vette figyelembe és vont le abból következtetést.

[37] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet tényállását a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára – az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

[38] A személyi részt tekintve a [3] bekezdésben írtakat helyesbítette, mely szerint az I. rendű vádlott más *tartására* nem köteles.

[39] E bekezdésből azt a megállapítást, hogy rendszeres orvosi kezelést igénylő betegsége nincs, valamint a [4] bekezdésből azt a megállapítását, hogy küzdősportot nem űz, mellőzte, mert ilyen jellegű nemleges megállapításnak nincs helye a tényállásban.

[40] A [8] bekezdésben a „spicces” állapotra vonatkozó megállapítást akként helyesbítette, hogy a vádlottak pontosan meg nem állapítható mértékű alkoholos állapotba kerültek.

[41] A [10] bekezdést kiegészítette – osztva vádlott2 neve II. rendű vádlott védőjének álláspontját – azzal, hogy sértett neve sértett az ütés következtében a földre esett, majd a lakásába távozott és kb. 20 perc múlva hagyta el az ingatlant.

[42] A [12] bekezdést akként helyesbítette, hogy vádlott2 neve II. rendű vádlott bal *combján* rúgta meg a sértettet.

[43] A [13] bekezdést kiegészítette azzal, hogy a sértett X. bordája három helyen tört el.

[44] A [17] bekezdést kiegészítette azzal, hogy a 8 napon túl gyógyuló töréses sérülések tényleges gyógytartama 4 hét volt.

[45] A [18] bekezdés második mondatát helyesbítette akként, hogy a következményes *mellúri* nyomásfokozódás miatt esik össze a tüdő légzőfelülete.

[46] Az indokolás [25] és [26] bekezdését – elírás miatt – akként helyesbítette, hogy az I. rendű vádlott vallomása volt az e bekezdésekben hivatkozott vallomás, illetőleg az ő nyilatkozatához tett hasonló vallomást tanúl neve.

[47] Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, az a fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel irányadó volt a felülbírálat során. Mindezekből az is következik, hogy az ítéltábla nem osztotta a védők megalapozatlanságra, felderítetlenségre vonatkozó álláspontját.

[48] Az ügyben egymásnak ellentmondó bizonyítékok álltak rendelkezésre, az elsőfokú bíróság pedig ezen bizonyítékok gondos mérlegelésével állapította meg a tényállást.

[49] A sértett és a vádlottak is ittasak voltak a cselekmény során, mely állapotuk nyilvánvalóan hátrányosan befolyásolhatta az észleléseiket.

[50] Ezen felül a sértett észleléseit az is befolyásolta, hogy nem kívánta, hogy büntetőeljárás folyjék a vádlottak ellen, orvosi ellátást sem akart igénybe venni. Ennek indokát azonban az eljárás során nem sikerült tisztázni.

[51] A vádlottak maguk is igyekeztek a saját szerepüket a legkevésbé hátrányosan feltüntetni a védekezésük során, egy idő után egymásnak ellentmondó, egymásra terhelő vallomást tettek.

[52] A vádlotti és a sértetti vallomáson kívül kevés olyan tanúvallomás jöhetett szóba az ügyben, amelyek lényeges körülményre vonatkoztak, hiteltérdemlő vagy érdektelen, illetve közvetlen tapasztaláson alapultak.

[53] Mindezek ellenére az ügyben több olyan bizonyíték állt rendelkezésre, melyek nehezen voltak vitathatók, azok lényegében egy irányba mutattak, ezen bizonyítékokból okszerűen vonhatott le az elsőfokú bíróság következtetéseket.

[54] A sértett és a vádlottak között 2019. október 12-én több szóbeli és tettleges konfliktus alakult ki, melyeket nem a sértett kezdeményezett és melyeknek az elszenvedője minden esetben a sértett volt.

[55] Annak gyanúja az egész eljárás során nem merült fel, hogy ezen a napon a sértettet bárki más a vádlottakon kívül bántalmazta volna, illetőleg, hogy a sértett önmagának okozott volna sérülést.

[56] Ezen a napon három különböző időpontban – 17 óra, 17 óra 20 perc, 23 óra körül – bántalmazták a sértettet és a bántalmazásban mindkét vádlott részt vett.

[57] A vádlottak egyike sem tett olyan tartalmú vallomást, amivel a sértett bekövetkezett súlyos sérülései igazolhatóak lennének.

[58] A sértett a bántalmazások következtében súlyos, életveszélyes sérülést, töréses és vérző sérüléseket szenvedett.

[59] Ezen felül arra sem merült fel adat az eljárás során, hogy a sértett a vádlottakkal vagy bárkivel szemben támadólag lépett volna fel, még akkor sem, amikor kés volt a kezében.

[60] vádlott1 neve I. rendű vádlottat irritálta a sértett életvitele, alkoholizálása, drogfogyasztása, az ebből adódó viselkedése, ez motiválta őt. vádlott2 neve II. rendű vádlottnak a bántalmazásra azonban nem volt oka, nem volt motivációja, ennek ellenére saját maga által is elismerten bántalmazta a sértettet.

[61] A vádlottak mindketten megjelentek 23 óra körül a sértett lakrészénél, úgy hogy legalább az egyikük maszkot viselt. vádlott2 neve II. rendű vádlott azon állítása, hogy a szakálla miatt ő nem lehetett ez a személy, nem elfogadható, hiszen ez a tulajdonsága nem lehetett akadálya a maszk felvételének.

[62] Az elsőfokú bíróság fentiekben felhívott bizonyítékokat okszerűen mérlegelte és vizsgálta vádlott2 neve II. rendű vádlott tevőlegességét. A törvényszék bizonyíték mérlegelő tevékenysége logikus, iratszerű és helyes volt, az e körben kifejtett álláspontját az ítéltábla is osztotta.

[63] A fentiekben kifejtettekhez képest nem volt jelentősége, hogy cigaretta vásárlás szándékával indultak-e el a vádlottak 17 óra 20 perc körül vagy sem, hogy vettek-e cigarettát vagy sem, hiszen azt a vádlottak is elismerték, hogy végül cigaretta vásárlására nem került sor. Ez utóbbi körülmény is nyilvánvalóan azt igazolja, hogy a vádlottak célja a sértett megleckéztetése volt.

[64] Ezen felül annak sincs jelentősége az ítéltábla álláspontja szerint, hogy a sértett ingatlanjában fellelt vér emberi vagy állati eredetű volt-e, hiszen a megállapított tényállás szerint a sértettnak vérző sérülései keletkeztek, melyek okozhatták e nyomokat. A halpucolás csak utólag merült fel – a bírósági szakban –, de a fentiek tükrében ennek sincs jelentősége az ügyben.

[65] A tényállás a másodfokú eljárásban eszközölt kiegészítésekkel, helyesbítésekkel megalapozottá vált és így képezte a felülbírálat alapját.

[66] Az ítéltábla álláspontja szerint a vádlottak felmentését célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadják, amely fellebbezések a megalapozott tényállásra

figyelemmel nem vezethettek eredményre és erre figyelemmel további bizonyításra sem volt törvényes lehetőség.

[67] A sértett másodfokú bíróság általi meghallgatása szükségtelen volt, egyébként sem várható, hogy több mint két év elteltével a sértett olyan észleléséről számoljon be, amit korábban nem vagy nem tudott elmondani, hiszen az állapota miatt korábban is korlátozott volt az emlékezete.

[68] Erre figyelemmel az ítéltábla vádlott² neve II. rendű vádlott védőjének bizonyítási indítványát elutasította.

[69] Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a cselekmények minősítése is törvényes.

[70] A vádlottakat a sértett „megleckéztetésének” szándéka vezérelte. A térben és időben elkülönült bántalmazások indokolták a két cselekmény halmazatának megállapítását.

[71] Helyes a vádlottak cselekményének társtetteskénti minősítése és e körben helyes az elsőfokú bíróság hivatkozása a kialakult bírói gyakorlatra és az azt megalapozó jogesetre.

[72] A sértetti támadás hiányában a vádlottak oldalán a jogos védelmi helyzet fel sem merült, így a szituációs jogos védelmi helyzet sem.

[73] Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre és helyesbítésre szorultak.

[74] Az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte mindkét vádlott esetében az időmúlást, mivel a bűncselekmény óta több mint két év eltelt. A védelem által hivatkozott sértetti közrehatást nem értékelhette enyhítő körülményként az ítéltábla, hiszen annak nem volt tényállásbeli alapja.

[75] Mellőzte ugyanakkor a súlyosító körülmények közül a bosszúból, illetve az aljas indokból való elkövetést.

[76] vádlott¹ neve I. rendű vádlott rossz szomszédi viszonyban állt a sértettel, neheztelt rá az életvitele miatt, mely körülmény motiválhatta őt a bűncselekmény során, de ez bosszúnak vagy aljas indoknak nem volt tekinthető.

[77] vádlott² neve II. rendű vádlott cselekvőségét tekintve ő nem volt szomszédja a sértettnek, neki semmi oka nem volt az elkövetésre, így esetében súlyosító körülmény a motiválatlan elkövetés.

[78] További súlyosító körülmény, hogy mindként vádlott ittas állapotban követte el a terhére rótt bűncselekményeket.

[79] A büntetés kiszabása során irányadó középérték hat év szabadságvesztés, ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt.

[80] A vádlottak vonatkozásában a figyelembevehető enyhítő körülményeket kellőképpen értékelve tért el az elsőfokú bíróság a vádlottak javára a középértéktől és szabott ki négy év szabadságvesztést.

[81] A vádlottak ugyan abban a körben, amiben beismerő vallomást tettek, hivatkoztak megbánásra, de a bíróság őszinte megbánó magatartást nem észlelt a részükről.

[82] A szabadságvesztés tartamának további enyhítésére az ítéltábla nem talált indokot, még az időmúlásra tekintettel sem.

[83] Helyes a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlottak közügyektől eltiltása, annak tartama is arányos.

[84] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[85] A bűnügyi költségre vonatkozóan észlelte az ítéltábla, hogy a tárgyaláson megállapított 1.340,- forintos tanú útiköltség díja a költségjegyzékbe elírás folytán tévesen 1.314,- forintként került bejegyzésre, erre figyelemmel megállapította, hogy a vádlottak által egyetemlegesen fizetendő bűnügyi költség összesen 102.416,- forint.

[86] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, ezért az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint helybenhagyta.

[87] A végzéssel szemben a Be. 458. § (2) bekezdés a) pontja alapján – figyelemmel a Be. 615. § (1) bekezdésére – nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2021. október 20.

Dr. Benedek Tibor sk.

Sefta Márta dr. sk.

Dr. Cserháti Ágota sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.391/2021/15. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 9.B.514/2020/37. számú ítélete a mai napon jogerős.

Szeged, 2021. október 20.

Dr. Benedek Tibor sk.

a tanács elnöke